

Heksentoeren

In Beersel wordt het Herman Teirlinckhuis af en toe een broedkolonie van actuele kunst. Liefst 45 kunstenaars troepen samen in 'Small Stuff Three (Meeting Bernd Lohaus)'. Kleine en minder kleine werken bezetten de tuin en het wat maffe huis van de man die het Belgische theater een groeischeut gaf. Het is een veelkoppige en wijdvertakte expositie die voert naar het Frankveld, het park met een oudere en een gloednieuwe sculptuur van Bernd Lohaus. Alsof het niet op kan, zwermt het gezelschap uit naar het Museum Felix De Boeck in Drogenbos dat op zich al rijkelijk gevuld is. Het is een prettige potpourri, een mix van welbekende kunstenaars zoals Walter Swennen of Guy Rombouts en de aanstormende jonge garde, die de ontdekkingsreiziger in ons wakker schudt.

Gangmaker van het gebeuren is Hans Theys, de tentoonstellingsmaker die eerder beslag legde op het Herman Teirlinckhuis. Hij pikte het idee van 'Small Stuff' opnieuw op, stormachtige exposities van kleine werken die in 1999 zelfs oprukten tot in de gereputeerde galerie van Nicole Klagsbrun in New York. Waren toen van de partij: Guillaume Bijl, Ann Veronica Janssens, Angel Vergara, kortom het ovenverse kruim van de Belgische kunst op klein formaat. Bernd Lohaus kon daar niet ontbreken. De beeldhouwer van Duitse afkomst zat in Düsseldorf in de klas van kunstgoeroe Joseph Beuys. In Antwerpen runde hij samen met zijn vrouw de geschiedenismaakende galerie 'Wide White Space', een witte raaf in kunstland waar de negentiende avant-garde aan de bak kwam. Het waren de glorie dagen van de conceptuele en minimale kunst. Ondertussen werkte hij zich in de belangstelling met houtcomposities, losse en liefst verweerde balken die minutieus zijn geschikt in spanningsvolle composities. Vandaag hoort hij bij de belangrijkste Belgische kunstenaars.

In Antwerpen viert zijn dochter Stella Lohaus het tienjarige bestaan van haar galerie en dat doet ze door voor het eerst werk van haar vader binnen te halen: drie nieuwe compo-

sities met paletten in brons. Dit oeuvre heeft ons nooit echt bij de kraag gegrepen. De artistieke nederigheid wordt alom geapprecieerd, maar zoiets is weinig opwindend. Nu hij 67 is, krijgt hij blijkbaar een opstoot van speelse fantasie. In de titel althans. De nieuwe sculptuur in het Frankveld noemt hij 'Frankenstein (pam, pam, pam... boem!)'. Plots doet de ritmische compositie van houtblokken op het gras denken aan vallende domino's. Bovendien sluipt er vleugje fantasie in en tegelijkertijd wordt er iets gemompeld over pogingen om dode dingen tot leven te wekken en het falen ervan. Victor Frankenstein is de onderzoeker in de 19de-eeuwse horrorroman van Mary Shelley die een vriend wou samenstellen met aan elkaar gelapte onderdelen van lijken, maar toen hij hem tot leven wekte, bleek het een monster te zijn. Het werd een veelgebruikte metafoor voor de maakbare mens, maar het is ook een metafoor voor de kunstenaar die leven wil pompen in dode materialen. Straks gaan we het werk van Bernd Lohaus nog fantastisch vinden. Wat een titel niet vermag!

Creatiedrift

Frankenstein kan je associëren met de oorsprong van de creatie, hoewel het een beetje uit de hand liep, en daar lijkt de tentoonstelling eveneens



▲ Walter Swennen voor Damien De Lepeleire's 'Sunshine Moonlight Goodtimes Boogie', 2007.

rond te cirkelen. Het scheppingsproces piept her en der tevoorschijn, wellicht omdat er zoveel kleine werken in het spel zijn. Tekeningen en schilderijtjes kunnen het embryo zijn van het echte werk. Nick Andrews fantaseert voort op thema's van oude meesters. Velázquez is de aanstoker van het voorontwerp voor 'The Little Cavaliers'. Het grote doek hangt momenteel in het MuHKA in Antwerpen waar een hommage aan Fred Bervoets aan de gang is. 'Small Stuff Three' is een soort hommage aan Bernd Lohaus. Aan de kunstenaars werd gevraagd om iets aan te leveren dat daarin past, maar het was geen must. De oogst nestelt zich in ouderwetse vitrines tussen memorabilia van Herman Teirlinck, ze duikt onder de tafel en aan het raam hangt een exotisch jasje waarop een sprookje is geborduurd.

Meermaals ontwaren we een hang naar het fantastische. Dromen worden met simpele middelen in elkaar geknutseld en op een piepklein scherpje komen verlaten schommels piepend in beweging. Ilke De Vries filmde de afgetakelde speeltuin in Rusland en maakt er een behekst oord van. We dachten prompt aan de speeltuin die onverhoeds tot leven komt in 'Harry Potter and the Prisoner of Azkaban'. Buiten hangt een polyester worst van Kati Heck betuurd in een boom en een doormidden gesneden exemplaar ligt uitgeteld op de grond. Bierfeesten met grote glazen, kazen en worsten brachten haar op het idee van de stripfiguurachtige saucissen. Het leven is een feest en dat kan faliekant uitdraaien.

Onze favoriet in de tuin is 'Junior' van Nicolas Baeyens. De grote sculptuur van aan elkaar gelaste staalplaten heeft iets van een buitenmaats insect dat op zijn rug in het gras ligt, een fabelwezen met vier ledematen die uitlopen in een puntig gedeelte van rode lycra. Het ligt daar een beetje komiek

in een bijna onbetamelijk wellustige pose met de benen uit elkaar. De beeldhouwer studeerde vorig jaar af met een groot konijn van staalplaten dat iets menselijks heeft. Geharnast en toch kwetsbaar zit het in de tuin van het Museum Felix De Boeck, waar de solotentoonstelling van de jonge kunstenaar nog niet werd ingepakt.

Toverwereld

'Small Stuff Three' is een springerige expositie, wat uitstekend past bij dit tijdperk waarin alles dankzij diverse media massaal op ons afstormt. De

hele wereld komt binnen handbereik en toch lijkt hij complexer dan ooit. "De tentoonstelling is een heksentoer, een dans, een verzameling stippen, strepen, vlekken, lijnen, krassen, klanken, accenten en incisies", schrijft Hans Theys. De sliert kunstwerken kronkelt voort in een zaal van het Museum Felix De Boeck, een nieuwbouw die grenst aan de boomgaard van de schilder-boer. De nieuwe artistieke directeur Sergio Servellón probeert er alsnog een hip museum van te maken. Ook dat is een heksentoer. Tot 22 oktober wordt het oeuvre van de selfmade schilder opnieuw bekeken in de expositie 'Uit de eerste hand'. Voorts is er een lanceerplatform voor beloftevolle kunstenaars. De naam 'Doe stil voort' werd geleend van de Brusselse groep waar de jonge Magritte, Servranckx en ook Felix De Boeck de eerste kansen kregen. In Drogenbos wordt tot 7 november het betoverende videodrieluik van Lisa Jeannin vertoond. De Zweedse kunstenaar woont in Antwerpen en werkte nu samen met Rolf Schuurmans. 'GGG&G' oftewel 'Gorilla Goddess Gangster and the Goblins' is een mythisch poppenspel voor volwassenen met groene smurfachtige trollen, een sympathieke cinefiele spin, een godheidachtige gorilla in een spiegel-labyrint, en een groene godin die ritueel staat te zwaaien met messen of potloden. Creatie en destructie hebben dezelfde energiebron.

■ **Christine Vuegen**



▲ Bernd Lohaus, 'Frankenstein (pam, pam, pam... boem!)', 2007.



▲ Nicolas Baeyens, 'Junior', 2007.

'Small Stuff Three'. Tot 30/10 in het Herman Teirlinckhuis, Uwenberg 14, Beersel, do-ma 11-12.30 en 14-17 uur. Tot 31/12 in het Frankveld. Tot 7/10 in het Museum Felix De Boeck, Kuikenstraat 6, Drogenbos, do-zo 10.30-18.30 uur, www.beersel.be, www.mufdb.org.